

+ Μέγεθος Γραμμάτων - **Εκτύπωση\Αποθήκευση**

2450/2012 ΣΤΕ (586727)

(Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Αλλοδαποί και αναγνώριση αυτών ως προσφύγων κατά τη ΔΣ των Βρυξελλών. Πότε η άρνηση εκπληρώσεως στρατιωτικής θητείας για λόγους συνειδήσεως μπορεί να δικαιολογήσει τη χορήγηση του καθεστώτος του πρόσφυγα. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δεν αιτιολόγησε την απόκλισή του από τη γνωμοδότηση της αρμόδιας Επιτροπής, ούτε προσέδωσε αοριστία ή άλλη νομική πλημμέλεια σε αυτή, ενώ μπορούσε να αναπέμψει προς επανεκτίμηση την υπόθεση ενώπιον του οργάνου αυτού. Δεκτή η αίτηση ακύρωσης.

Αριθμός 2450/2012

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Δ'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 25 Μαΐου 2010, με την εξής σύνθεση: Μ. Βροντάκης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Δ Τμήματος, Ηρ. Τσακόπουλος, Αντ. Σταθάκης, Σύμβουλοι, Η. Μάζος, Μ. Αθανασοπούλου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Αικ. Ρίπη.

Για να δικάσει την από 6 Φεβρουαρίου 2006 αίτηση:

του - του, κατοίκου Αττικής (.....), ο οποίος παρέστη με το δικηγόρο Σπυριδώνα Κουλοχέρη (Α.Μ. 13867), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και ήδη Προστασίας του Πολίτη, ο οποίος παρέστη με τον Ευστράτιο Ηλιαδέλη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 9135/37247/20.9.2005 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Παρέδρου Μ. Αθανασοπούλου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1900099, 1006817, 650578/2006 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, ζητείται η ακύρωση της 9135/37247/20.9.2005 αποφάσεως του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, με την οποία απερρίφθη τελικώς αίτηση του ήδη αιτούντος, να αναγνωρισθεί στο πρόσωπό του η ιδιότητα του πρόσφυγα και να του παρασχεθεί πολιτικό άσυλο στην Ελλάδα.

3. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, υπήκοος Πακιστάν, εισήλθε λάθρα στην Ελλάδα στις 16.7.2000 και συνελήφθη μαζί με άλλους λαθρομετανάστες. Την 23.7.2000, ενώ εκρατείτο, υπέβαλε αίτημα για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, υπό την έννοια της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, δηλώνοντας ότι ανήκει στην εθνότητα του Κασμίρ, ότι εγκατέλειψε τη χώρα του για να μην στρατολογηθεί, καθώς και ότι δεν έχει υποστεί διωγμό, αλλά έχει χάσει στον πόλεμο πολλούς συγγενείς, ακολούθως δε αφέθηκε ελεύθερος. Το αίτημά του απορρίφθηκε με την 9135/37190/1.11.2001 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, με την αιτιολογία ότι ο αιτών δεν μπόρεσε να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς του περί προσφυγικής ιδιότητας για λόγους αναγόμενους στο άρθρο 1Α της Σύμβασης της Γενεύης 1951 και, ειδικότερα, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι στη χώρα του αντιμετωπίζει κίνδυνο ατομικής διώξης για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων, καθώς και ότι είναι προφανές ότι εγκατέλειψε τη χώρα του για λόγους οικονομικούς και χρησιμοποιεί το αίτημα ασύλου για να διευκολύνει την εδώ παραμονή του με σκοπό την εξεύρεση εργασίας και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής του. Κατά της αποφάσεως αυτής ο αιτών άσκησε την από 23.7.2002 προσφυγή, με την οποία ζήτησε την επανεξέταση της αιτήσεώς

του, επικαλούμενος «βάσιμο και δικαιολογημένο φόβο δίωξης» στην χώρα καταγωγής του. Ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 3 παρ. 5 του π.δ. 61/1999 ο αιτών δήλωσε ότι υπηρετούσε στον πακιστανικό στρατό ως λογιστής, εγκατέλειψε δε τη θέση του όταν διατάχθηκε να υπηρετήσει ως μάχιμος σε μονάδα που επιχειρούσε στο Κασμίρ διότι δεν ήθελε να πολεμήσει, καθώς και ότι οι γονείς του, οι οποίοι διαμένουν στο Πακιστάν, παρενοχλούνται συνεχώς από τις Αρχές εξαιτίας της φυγής του, συγχρόνως δε κατέθεσε μεταφρασμένα έγγραφα περί της υπηρεσίας του στις τάξεις του πακιστανικού στρατού. Με την προσβαλλόμενη πράξη (υπ' αριθμ. 9135/37247/20.9.2005 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης), η οποία εξεδόθη κατόπιν θετικής, κατά πλειοψηφία, γνώμης της ως άνω Επιτροπής, η προσφυγή του αιτούντος απερρίφθη.

4. Επειδή, η άρνηση εκπλήρωσεως στρατιωτικής θητείας για λόγους συνειδήσεως δεν στοιχειοθετεί αναγκάως λόγο υπαγωγής στο καθεστώς του πρόσφυγα, κατά την έννοια της Συμβάσεως της Γενεύης της 28.7.1951, περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων (ν.δ. 3989/1959, Α' 201). Είναι, όμως, δυνατόν να θεωρηθεί ότι η άρνηση αυτή δικαιολογεί τη χορήγηση του καθεστώτος του πρόσφυγα, εφόσον τιμωρείται με ποινές δυσανάλογες με τις προβλεπόμενες για την οφειλόμενη σε άλλους λόγους άρνηση εκπλήρωσεως θητείας ή εάν η εκπλήρωση της θητείας θα συμπεριελάμβανε τη συμμετοχή σε εγκλήματα πολέμου ή εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας ή σε πράξεις που αντιβαίνουν προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών (βλ. άρθρα 2 περ.γ και 9 παρ.2 περ. γ' και ε' της Οδηγίας 2004/83/ΕΚ, ΕΕ L 304, η οποία έχει μεταφερθεί στην ελληνική έννομη τάξη με το π.δ. 96/2008, Α' 152).

5. Επειδή, εν προκειμένω, η γνωμοδοτική επιτροπή του άρθρου 3 παρ. 5 του π.δ. 61/1999 γνωμοδότησε κατά πλειοψηφία υπέρ της αναγνώρισεως του αιτούντος ως πρόσφυγος, με την αιτιολογία ότι σε περίπτωση επανόδου του στη χώρα του «η τιμωρία που θα του επεβάλλετο για την πράξη για την οποία διώκεται (λιποταξία) θα ήταν δυσανάλογα μεγάλη σε σχέση με την πράξη του». Με την 9135/37247/20.9.2005 απόφασή του, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης απέρριψε την προσφυγή του ήδη αιτούντος με την αιτιολογία ότι η απλή αντίθεσή του προς το καθεστώς της χώρας του δεν επαρκεί για την θεμελίωση της αίτησής του, ότι από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε ότι υπέστη ή ότι κινδυνεύει να υποστεί ατομική δίωξη από τις αρχές της χώρας του για λόγους θρησκείας, φυλής, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων, καθώς και ότι είναι προφανές ότι χρησιμοποιεί το αίτημα ασύλου για να διευκολύνει την εδώ παραμονή του με σκοπό την εξεύρεση εργασίας και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής του. Με το περιεχόμενο αυτό, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση δεν αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς και πρέπει να ακυρωθεί, κατά τον βασίμως προβαλλόμενο λόγο. Και τούτο, διότι ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης απέρριψε την προσφυγή αρκούμενος, κατά βάση, στην επανάληψη της αιτιολογίας της απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημόσιας Τάξης, χωρίς να αιτιολογεί ειδικώς, όπως επιβάλλεται από τη γενική αρχή του δικαίου που αποτυπώνεται στη διάταξη του άρθρου 20 παρ.2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999), την απόκλισή του ή να προσδίδει αοριστία ή άλλη νομική πλημμέλεια στην απλή γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 3 παρ.5 του π.δ. 61/1999, ενώπιον της οποίας έχει, πάντως, τη δυνατότητα να αναπέμψει προς επανεκτίμηση την υπόθεση, εάν το κρίνει αναγκαίο.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται την υπό κρίση αίτηση.

Ακυρώνει την 9135/37247/20.9.2005 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος που ανέρχεται στο ποσό των εννιακοσίων είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 7 Ιουνίου 2010

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος

Η Γραμματέας

Μ. Βροντάκης

Αικ. Ρίπη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 4ης Ιουλίου 2012.

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος

Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος

Σωτ. Αλ. Ρίζος

Μ. Παπαδοπούλου